

ROK 1947

V tomto roku bol veľký stavebný ruch v celej dedine. Stavali sa súkromné rodinné domy, ale väčšinou z dreva. Značnú časť materiálu mali občania z predošlých rokov a čo chýbalo získali vo vojne, ako železo a cement. Peňažné prostriedky bolo možno ľahko zaopatriť pôžičkou v banke, alebo Úverovom družstve v Rabči. V rámci obecného rozpočtu bol opravený aj kultúrny dom nákladom 30.000,- Kčs. Bola obnovená celá strecha, dlážka a celé vnútro obité doskami, ktoré poskytla za nepatrnú cenu správa štátnej pily. Táto budova bola cez vojnové roky zanedbaná, ba dokonca ju susedia používali na skladište dosák a dreva, takže na kultúrne účely ju použiť nebolo možné. A keďže mládež po vojne chcela hrať divadla a tancovať, ale odhadovaný náklad na opravu sa zdal hodne vysoký, bola v r. 1945 svojpomocou zriadená kultúrna sála v dome Štefana Rusnáka, ktorá nie veľmi vyhovovala, pretože bola tesná. Táto nevýhoda dala podnet k rozhodnutiu venovať určitú sumu na obnovenie kultúrneho stánku a vôbec kultúrnej činnosti v obci. Prvé divadelné predstavenie v obnovenom kultúrnom dome sa odhralo dňa 6. júla. Nacvičený kus „Pribina“ v troch dejstvách bol predvedený v historických oblekoch.

V noci zo 6. na 7. apríla, čiže z veľkonočnej nedele na pondelok zhoreli dva domy v strede obce. Obidva domy boli však murované, teda škoda bola miernejšia. Oheň vypukol z nezistených príčin v šope a preniesol sa aj na šopu susednú, pokrytú šindľom. Nasledujúcej noci zmizol kôň tohto postihnutého občana. Zviera bolo umiestnené v susednej maštali a stopy viedli na východ za hranicu. Keď spomenutý občan sledujúc stopy ukradnutého koňa až do poľska, bol zavretý na týždeň, pretože bez povolenia prekročil hranicu. Rozhorčenie medzi ľuďom bolo veľké.

Jarné mesiace tohto roku boli veľmi suché, takže na konci jari nebolo možné zasiať ani zemiačnická. Roľníci vyčkávali dážď zo dňa na deň, ale márne. Pôda sa zosýchala stále viac a viac, až sa nakoniec nedala orať. Suchota vtedy postihla celé Slovensko a na dolniakoch boli preorané takmer všetky oziminy. Vydatný dážď prišiel iba 8. júna. Nielen roľníci trnuli o svoje úrody, ale aj úradníctvo žilo vo vážnych obavách o chlieb. Ďateliny v prvej kosbe a lúky vydali sotva 60% úrody v porovnaní predošlých rokov. Zemiaky a obilie naproti tomu neutrpeli značnú ujmu.

Jubilejných slávnosti storočnice slovenského družstevníctva v Bratislave dňa 25. mája sa zúčastnili dvaja občania z našej obce. Oslavy boli spojené s výstavou a na cestovnom železnici bola polovičná zľava, ale družstevná inštitúcia v obci nebola nijaká, nuž o slávnosti nebolo záujmu.

V auguste každý občan dostal šatenku, na ktorej bol vytlačených 250 bodov počnúc číslom 1 až 250. Tieto šatenky opravňovali majiteľa kupovať za stanovené úradne ceny textilný tovar. Z celkového počtu bodov bolo po vydaní uvoľnených prvých 80, čiže do neurčitého času, len tieto boli platné. Pri zakúpení vreckovky, predavač zo šatenky odstrihol jeden bod, pri zakúpení páru ponošiek 4 body, 1 meter kanafasu (na perinové obliečky) pohltil už 7 bodov, za jeden meter látky na oblek (štofovej) 16 bodov sa odstrihlo, ak niekto mal šťastie dostať takú látku, lebo v obchodoch sa nepovaľovala. Skorej sa našla na čiernom trhu, ale za cenu štvornásobne vyššiu. Keď jeden meter tejto lepšej látky, podľa úradných smerníc stál Kčs 330,- a na čierno ju bolo možno dostať až za Kčs 1.300,-. Pre deti boli vydané zvláštne šatenky.

Podľa nového daňového systému roľníckej dani zostalo podrobené iba 6 roľníckych usadlostí, pretože od daňového základu bolo možné odpočítať značnú sumu na každého príslušníka rodiny, takže ostatné usadlosti boli povinné platiť dokonca len domovú daň a hasičskú dávku 14,- Kčs.